



Patrocinium Defunctorum

Hautin, Jacques

Leodii, M.DC.LXV.

§. 1. Misericordia in defunctos vim habet impetrandi misericordiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79679](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79679)

cias, en tibi non unus. Elias in promptu est; cui si panem prius quam tibi, ex farina illa confeceris, hæc dicit Dominus. *Hydria farina non deficit, & Lechytus olei non minuetur*, sed potius utraque crescent, eo scilicet augente, cujus gratia largieris. Denique da hisce Purgatorii pauperibus; ac mendicis nonnihil stipis; & certa est hæc Christi promissio, *Mensuram bonam, & conferiam, & coagitatam, & superfluentem dabunt in sinum tuum*, mensuram, Misericordiae tam corporalis, quam spiritualis operibus promissam, itemque Martyribus, aliisque generosissimis athleticis reddendam.

ARTICULUS II.

Eadem in Defunctos charitas securiores de salute aeterna nos efficit.

§. i.

Misericordia in defunctos vim præcipuam habet impetrandi misericordiam.

745. *Misericordia vim ex se habet misericordiam obri-*
CONSEQUITUR id ex proximè dictis. Nā virtus eā impetrandi, quæ ad salutem obtinendam conferunt, manat ex virtute merendi, atque adeò ex charitate, quæ vel sola, vel præcipua mater est meriti, ac gratiæ, & gloriæ, quippe quæ maximè nos Numini gratos atque amicos efficiat. Cùm igitur hæc, quam tractamus, sit excellentissima, perspectum est præcipua quadam impetrandi virtute polleat. Accedit quod caritas eadem; cùm adversus miseros se prodat, misericordiae nomen & vim quamdam illi propriam fortiatur. Est enim Deum inter, & misericordem pactum quoddam, quod contractum innominatum vocant, diciturque *do ut des, vel facio ut facias*: Id siquidem insitum est misericordiae, ut eum, cujus causâ exercetur, imò aliam quemvis, ad mutuam misericordiam excitet ac velut obliget; quanto igitur magis Deum, cujus proprium est misereri semper & parcere, propter innatam bonitatem? Quare qui piorum manium miseretur Numinis causâ, perinde facit, ac si illi dicat; misereor, ut mei misereatis, atque adeò, ut aeternam perniciem, ac calamitatem, cui expositus sum, à capite meo depellas, hæc enim maximè miseriæ nomen meretur, eamque maximè averlaris.

741. *Etiā ex divinapro-*
 Deinde est alia, mutuaque, & ore divino expressa susceptaque Numinis obligatio. Enimverò nec paucis, nec obscuris locis vel misericordia, vel gratia, vel divina beneficia misericordiae divinitus promittuntur. Et nemo ambiget summa hæc promitti homini in pios manes misericordiae, quandoquidem ejus in illos misericordiae multis ex capitibus sit summa. Etenim sat manifestum est mercedem divinam operum nostrorum excellentiæ adæquari. Et verò ipse Dominus apud Isaiam vatem c. 28. ubi sic habemus, *ponam in pondere iudicium, & iustitiam in mensurâ*, ita loquitur apud Interpretes Septuaginta; *ponam misericordiam in stateris*. Quem locum exponens Basilius in Pl. 129. *Misericordibus*, ait, *misericordia pro mensura misericordiarum eorum*, Et Nazianzenus, *Nulli enim, inquit; rei misericordia magis rependitur, quàm misericordia, ab eo, qui omnia iuste pensat, & rependit*. Quare si Salomone teste Proverb. 17. *Faveneratur Domino, qui miseretur pauperis, & vicissitudinem suam reddet ei*, sive, ut vertunt Septuaginta; *& secundum donum eius, retribuet ei*, vel ut Chaldaeus, *& retributio bona retribuetur ei*: quàm ampla, liberalisque erit merces misericordiae tam generosæ in pauperrimos defunctos? Si illius Patre auctore Pl. 32. *Beatus est, qui intelligit super egenum, & pauperem: in die malâ, id est periculosa illâ, ac decretoriâ, liberabit eum Dominus*, quanto beatior Amator piorum manium, qui super pauperrimos illos intelligit, id est, pro eorum necessitate attentè, prudenterque consideratâ, iis de lytro sibi tam necessario benefacit? quanto idem securior erit de Numinis protectione? Si Isaiæ voce id promittitur misericordiae. *Et eris quasi hortus irriguus, cuius non deficient aquæ*, nempe gratiarum actualium, quibus irrigatus animus fructus efferet dignos beatâ æternitate; an poterunt deficere homini in defunctos benigno, ac liberali; cùm earum gratiarum beneficio purgantes flammæ extinguat? Si denique auctore Augustino Homil. 29. inter 50. *Ante fores gehennæ stat misericordia, quæ neminem permittit in carcerem intrare; an permittet optatissima, opportunissimaque illa misericordia in defunctos?*

§ 2. Charitate